

sygnatura akt II 1 C 18/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 9 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: Przewodniczący Sędzia Anna Brackowska

Protokolant asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa **A. S.**

przeciwko **(...) Spółki Akcyjnej w B.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w sprawie I Nc 1003/13 w dniu 14 marca 2013 roku przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej, Wydział I Cywilny, opatrzonego klauzulą wykonalności, w części – co do następujących kwot uiszczonych przez A. S.:

- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 5 marca 2013 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 13 marca 2013 roku,
- 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 12 kwietnia 2013 roku,
- 200 zł (dwieście złotych) zapłaconej w dniu 13 maja 2013 roku,
- 400 zł (czteryście złotych) zapłaconej w dniu 12 czerwca 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 15 lipca 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 12 sierpnia 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 12 września 2013 roku,
- 24 zł (dwadzieścia cztery złote) zapłaconej w dniu 13 września 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 15 października 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 12 listopada 2013 roku,
- 276 zł (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) zapłaconej w dniu 12 listopada 2013 roku,
- 24 zł (dwadzieścia cztery złote) zapłaconej w dniu 12 grudnia 2013 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 13 stycznia 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 11 lutego 2014 roku,

- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 21 marca 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 23 kwietnia 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 10 czerwca 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 11 lipca 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 4 sierpnia 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 11 września 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 20 października 2014 roku,
- 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 27 listopada 2014 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 20 stycznia 2015 roku,
- 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 4 marca 2015 roku,
- 400 zł (czteryście złotych) zapłaconej w dniu 22 kwietnia 2015 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 29 maja 2015 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 30 lipca 2015 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 1 września 2015 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 1 października 2015 roku,
- 50 zł (pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 20 listopada 2015 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 1 grudnia 2015 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 11 stycznia 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 22 lutego 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 13 kwietnia 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 9 maja 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 30 maja 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 17 czerwca 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 14 lipca 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 31 sierpnia 2016 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 29 września 2016 roku,
- 50 zł (pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 2 listopada 2016 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 15 listopada 2016 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 1 grudnia 2016 roku,

- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 2 stycznia 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 31 stycznia 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 27 lutego 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 4 kwietnia 2017 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 2 maja 2017 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 1 czerwca 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 4 lipca 2017 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 31 lipca 2017 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 31 sierpnia 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 2 października 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 12 października 2017 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 2 listopada 2017 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 12 grudnia 2017 roku,
- 100 zł (sto złotych) zapłaconej w dniu 2 stycznia 2018 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 31 stycznia 2018 roku,
- 310 zł (trzysta dziesięć złotych) zapłaconej w dniu 27 lutego 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 29 marca 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 30 kwietnia 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 1 czerwca 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 27 czerwca 2018 roku,
- 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 30 lipca 2018 roku,
- 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) zapłaconej w dniu 29 sierpnia 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 1 października 2018 roku,
- 200 zł (dwieście złotych) zapłaconej w dniu 30 października 2018 roku,
- 200 zł (dwieście złotych) zapłaconej w dniu 30 listopada 2018 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 24 grudnia 2018 roku,
- 200 zł (dwieście złotych) zapłaconej w dniu 29 stycznia 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 27 lutego 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 29 marca 2019 roku,

- 120 zł (sto dwadzieścia złotych) zapłaconej w dniu 19 kwietnia 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 30 kwietnia 2019 roku,
- 120 zł (sto dwadzieścia złotych) zapłaconej w dniu 21 maja 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 31 maja 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 1 lipca 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 30 lipca 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 2 września 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 1 października 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 4 listopada 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 2 grudnia 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 27 grudnia 2019 roku,
- 300 zł (trzysta złotych) zapłaconej w dniu 31 stycznia 2020 roku,

2. oddała powództwo w pozostałej części;

3. nie obciąża powódki A. S. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w B..

Sygnatura akt II 1 C 18/20

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 marca 2020 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w B., powódka A. S. reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Bielsku - Białej w postępowaniu nakazowym z weksla w dniu 14 marca 2013 roku w sprawie I Nc 1003/13, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2015 roku w zakresie objętym postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przeciwko niej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. W. w sprawie 136/20 w zakresie należności głównej podnosząc w jej zakresie zarzut spełnienia świadczenia. W przypadku zaś nieuznania w/w zarzutu za zasadny – wniosła o pozbawienie wykonalności w/w tytułu wykonawczego za okres przekraczający trzy lata wstecz od dnia wszczęcia postępowania egzekucyjnego podnosząc w tym zakresie zarzut przedawnienia roszczeń odsetkowych. Podniosła także jako zarzut nadużycie prawa procesowego przez stronę pozwaną – art. 5 k.c. Wniosła również o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że powódka spłaciła całość zadłużenia z tytułu zaciągniętej przez nią pożyczki z dniem 29 kwietnia 2019 roku, a więc jej zobowiązanie wobec pozwanego wygasło (pozew k. 3-9, pełnomocnictwo k. 10).

Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2020 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. W. w sprawie XXII Km 136/20 a także wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 10 września 2020 roku wydanym w sprawie II 1 Cz 53/20 zmieniono punkt czwarty postanowienia z dnia 17 kwietnia 2020 roku w ten sposób, że zwolniono powódkę A. S. od kosztów sądowych w zakresie opłaty od pozwu – ponad kwotę 200 zł (postanowienie k. 75, postanowienie k. 103).

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 grudnia 2020 roku (data nadania w UP), pozwany – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, uznał powództwo co do kwot zapłaconych dobrowolnie przez powódkę w okresie czasu od dnia 5 marca 2013 roku do dnia 5 marca 2020 roku, wnosząc o jego oddalenie w pozostałym zakresie. Wniósł jednocześnie o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że wpłaty dokonane przez powódkę dobrowolnie na poczet jej zadłużenia względem pozwanego nie pokryły jej zobowiązania w całości, więc powództwo może zostać uznane za zasadne jedynie w części. Wskazał, że wpłaty dokonywane przez powódkę były zaliczane w pierwszej kolejności na koszty procesu i odsetki ustawowe zasądzone w spornym tytule wykonawczym. Jednocześnie pozwany podniósł, że nigdy nie prowadził przeciwko powódce egzekucji w zakresie kwot uiszczanych przez nią dobrowolnie na poczet zadłużenia objętego spornym nakazem zapłaty z dnia 14 marca 2013 roku, gdyż już składając wniosek egzekucyjny dokonał ograniczenia zakresu egzekucji o wszystkie wpłacone przez powódkę dobrowolnie kwoty (odpowiedź na pozew k. 124-130, pełnomocnictwo k. 131).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie. Pełnomocnik powódki wskazał, że w trakcie tego postępowania powódka cały czas wpłaca pieniądze do komornika sądowego. Wskazała na zarzut z art. 5 k.c. oraz art. 58 k.c., powołując się na nieważność zawartej umowy kredytowej. Podniosła, że pozwana nadużyła swoich praw, postępując wobec powódki w sposób godzący w zasady współzycia społecznego, gdyż pożyczając kwotę 3.900 złotych, powódka spłaciła do dnia zamknięcia rozprawy w sprawie około 21 tys. złotych. (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 2 lutego 2021 roku – k. 161-163).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 21 marca 2012 roku powódka A. S. zawarła z (...) Spółką z o.o. w B. umowę pożyczki numer (...). Na mocy jej postanowień udzielono im pożyczki gotówkowej, dla zabezpieczenia której podpisali oni tego samego dnia weksel z terminem płatności w dniu 23 lutego 2013 roku (pozew k. 2, kopia weksla k. 3, kopia zawiadomień k. 4, akta I Nc 1003/13).

Nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej w postępowaniu nakazowym z weksla w dniu 14 marca 2013 roku w sprawie I Nc 1003/13, A. S. została zobowiązana do zapłaty na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. kwoty 14.793,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 lutego 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 2.602,00 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania. Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w B., jako następcy prawnemu powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. (oryginał tytułu wykonawczego w załączonych aktach Km 136/20).

Przeciwko A. S. została wszczęta na skutek wniosku złożonego w dniu 6 lutego 2020 roku przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w B. egzekucja należności wynikającej z powyżej opisanego tytułu wykonawczego, opatrzonego klauzulą wykonalności. Postępowanie egzekucyjne w tym zakresie toczy się w sprawie Km 136/20 przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. W.. Wraz z wnioskiem egzekucyjnym wierzyciel złożył wniosek o ograniczenie egzekucji o wszystkie kwoty zapłacone przez powódkę dobrowolnie w okresie czasu od dnia 11 września 2014 roku do dnia 31 stycznia 2020 roku. W dniu 30 marca 2020 roku wierzyciel ograniczył egzekucję o dalszą kwotę 300 zł wpłaconą na jego rzecz poza postępowaniem egzekucyjnym przez powódkę w dniu 5 marca 2020 roku (wniosek egzekucyjny wraz z wnioskiem o ograniczenie egzekucji w aktach Km, wniosek o dalsze ograniczenie egzekucji – k. 29 akt Km).

Na poczet należności wynikającej z tytułu zaciągnięcia pożyczki gotówkowej numer (...)- (...) przez powódkę dokonała ona następujących wpłat:

- 276 zł – w dniu 14 stycznia 2013 roku,
- 300 zł - w dniu 5 marca 2013 roku,

- 150 zł - w dniu 13 marca 2013 roku,
- 450 zł - w dniu 12 kwietnia 2013 roku,
- 200 zł - w dniu 13 maja 2013 roku,
- 400 zł - w dniu 12 czerwca 2013 roku,
- 300 zł - w dniu 15 lipca 2013 roku,
- 276 zł - w dniu 12 sierpnia 2013 roku,
- 276 zł - w dniu 12 września 2013 roku,
- 24 zł - w dniu 13 września 2013 roku,
- 276 zł - w dniu 15 października 2013 roku,
- 300 zł - w dniu 12 listopada 2013 roku,
- 276 zł - w dniu 12 listopada 2013 roku,
- 24 zł - w dniu 12 grudnia 2013 roku,
- 300 zł - w dniu 13 stycznia 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 11 lutego 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 21 marca 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 23 kwietnia 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 10 czerwca 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 11 lipca 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 4 sierpnia 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 11 września 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 20 października 2014 roku,
- 450 zł - w dniu 27 listopada 2014 roku,
- 300 zł - w dniu 20 stycznia 2015 roku,
- 450 zł - w dniu 4 marca 2015 roku,
- 400 zł - w dniu 22 kwietnia 2015 roku,
- 300 zł - w dniu 29 maja 2015 roku,
- 150 zł - w dniu 30 lipca 2015 roku,
- 150 zł - w dniu 1 września 2015 roku,
- 150 zł - w dniu 1 października 2015 roku,

- 50 zł - w dniu 20 listopada 2015 roku,
- 100 zł - w dniu 1 grudnia 2015 roku,
- 150 zł - w dniu 11 stycznia 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 22 lutego 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 13 kwietnia 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 9 maja 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 30 maja 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 17 czerwca 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 14 lipca 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 31 sierpnia 2016 roku,
- 150 zł - w dniu 29 września 2016 roku,
- 50 zł - w dniu 2 listopada 2016 roku,
- 100 zł - w dniu 15 listopada 2016 roku,
- 100 zł - w dniu 1 grudnia 2016 roku,
- 100 zł - w dniu 2 stycznia 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 31 stycznia 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 27 lutego 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 4 kwietnia 2017 roku,
- 100 zł - w dniu 2 maja 2017 roku,
- 100 zł - w dniu 1 czerwca 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 4 lipca 2017 roku,
- 300 zł - w dniu 31 lipca 2017 roku,
- 300 zł - w dniu 31 sierpnia 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 2 października 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 12 października 2017 roku,
- 300 zł - w dniu 2 listopada 2017 roku,
- 150 zł - w dniu 12 grudnia 2017 roku,
- 100 zł - w dniu 2 stycznia 2018 roku,
- 150 zł - w dniu 31 stycznia 2018 roku,

- 310 zł - w dniu 27 lutego 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 29 marca 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 30 kwietnia 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 1 czerwca 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 27 czerwca 2018 roku,
- 150 zł - w dniu 30 lipca 2018 roku,
- 450 zł - w dniu 29 sierpnia 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 1 października 2018 roku,
- 200 zł - w dniu 30 października 2018 roku,
- 200 zł - w dniu 30 listopada 2018 roku,
- 300 zł - w dniu 24 grudnia 2018 roku,
- 200 zł - w dniu 29 stycznia 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 27 lutego 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 29 marca 2019 roku,
- 120 zł - w dniu 19 kwietnia 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 30 kwietnia 2019 roku,
- 120 zł - w dniu 21 maja 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 31 maja 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 1 lipca 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 30 lipca 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 2 września 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 1 października 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 4 listopada 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 2 grudnia 2019 roku,
- 300 zł - zapłaconej w dniu 27 grudnia 2019 roku,
- 300 zł - w dniu 31 stycznia 2020 roku.

(okoliczność bezsporna)

Powyżej opisane wpłaty były dokonywane przez powódkę na rzecz pozwanego dobrowolnie, w ogromnej większości przypadków - przekazem pocztowym, gdzie w ich tytule widniało: „wpłata”, „rata”, „rata pożyczki” (kopie przekazów pocztowych k. 32-63).

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. – Białej jest następcą prawnym (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. – Białej (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych powyżej dokumentów. Sąd nie dał przy tym wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim twierdziła, że zawarła z pozwanym ugodę dotyczącą dobrowolnej spłaty zaciągniętej przez nią pożyczki i księgowania regulowanych przez nią kwot na poczet należności głównej, gdyż jedynym dowodem na tę okoliczność były twierdzenia samej strony. Okoliczności tej wyraźnie zaprzeczył pozwany. Okoliczność taka nie znalazła również potwierdzenia w żadnych innych dowodach przeprowadzonych w sprawie. Co należy jednak w tym miejscu wyraźnie podkreślić, powódka wymieniła imię i nazwisko osoby prowadzącej z jej udziałem z ramienia strony pozwanej działania tzw. „windykacji miękkiej”, wskazywała, że była z tą osobą w stałym kontakcie również po wszczęciu postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu nic nie stało na przeszkodzie, aby na wniosek strony powodowej, którą obciążał w przedmiotowej sprawie ciężar dowodu, został przez Sąd przeprowadzony w tym zakresie dowód z przesłuchania świadka. Sądowi nie okazano również żadnej dokumentacji z przebiegu wielomiesięcznych kontaktów z powódką w tym np. telefonicznych w zakresie regulacji jej zobowiązania względem strony pozwanej. Wiarygodności twierdzeń powódki w zakresie zawarcia z pozwanym jakiegoś porozumienia co do sposobu spłaty i księgowania jej wpłat przeczy również sama treść listy tychże wpłat. Wpłaty nie są bowiem w jednakowej wysokości, a co więcej następowały one w różnych datach dziennych poszczególnych miesięcy. Pomiędzy wpłatami takimi następowały również czasem odstępy sięgające kilku miesięcy. Jest więc tym bardziej niewiarygodnym aby strona pozwana zgodziła się na regulowanie przez powódkę rat jakiegoś bliżej nieokreślonego zawartego przez strony postępowania porozumienia w sposób przez siebie dobrowolnie ustalony, zarówno co do wysokości poszczególnych rat spłaty porozumienia jak i dat, w których takie spłaty miały następować. Co więcej, jak uczy doświadczenie życiowe i orzecznicze tutejszego Sądu Rejonowego (z uwagi na inne sprawy o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności z udziałem strony pozwanej prowadzone w tutejszej jednostce w referacie Sędziego) na gruncie żadnej innej sprawy nie udało się Sądowi ustalić, aby strona pozwana zawierała jakieś porozumienia co do sposobu księgowania wpłat swoich dłużników jedynie na kwotę należności głównej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu częściowo.

Powódka wskazała w pozwie na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 k.p.c. Jak wynika z treści powołanego przepisu (w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 września 2016 roku -zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2015 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2015 r. poz. 1311 ze zmianami), dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Jednocześnie, strona pozwana uznała powództwo co do wszystkich kwot uiszczonych przez powódkę dobrowolnie w okresie czasu od dnia 5 marca 2013 roku do dnia 31 stycznia 2020 roku. Brak było w ocenie Sądu Rejonowego podstaw do zakwestionowania zasadności i prawidłowości uznania powództwa w powyżej opisanym zakresie. Sąd uznał je za dopuszczalne, nie stojące w sprzeczności z obowiązującym prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzające do obejścia prawa. Uznaniem tym Sąd był związany.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że żądanie pozwu w zakresie kwot opisanych szczegółowo w punkcie 1 sentencji wyroku z dnia 9 lutego 2021 roku, a uiszczonych dobrowolnie przez powódkę po wytoczeniu powództwa o zapłatę w sprawie I Nc 1003/13 - do dnia 31 stycznia 2020 roku okazało się zasadnym i należało w tym zakresie pozbawić tytuł wykonawczy wykonalności. Wpłaty dokonane przez powódkę na poczet zadłużenia wynikającego z umowy spornej pożyczki w okresie wcześniejszym, nie mogą mieć znaczenia dla oceny zasadności powództwa opartego na przepisie

art. 840 k.p.c., jako mające miejsce przed powstaniem tytułu wykonawczego. Wskazanie w wyroku określonych kwot uiszczonych przez powódkę oraz daty ich uiszczenia nastąpiło zgodnie z wnioskiem pełnomocnika strony pozwanej. Sam bowiem fakt nadania przekazem pocztowym określonej kwoty środków finansowych w określonej dacie nie może oznaczać automatycznego przyjęcia, że z tą datą nastąpiło uznanie rachunku odbiorcy. Daty poszczególnych wpłat zostały więc uznane za dokonane w terminach opisanych przez stronę pozwaną.

Jednocześnie wskazać należy, iż powódka nie udowodniła, aby roszczenie objęte spornym nakazem zapłaty z dnia 14 marca 2013 roku wydanym w sprawie I Nc 1003/13 zostało przez nią spełnione po jego powstaniu w większym zakresie. Powództwo w pozostałej części podlegało oddaleniu jako nieudowodnione i niezasadne.

Co więcej, powództwo to podlegało również oddaleniu w pozostałej części z uwagi na fakt wyegzekwowania większości należności na rzecz wierzyciela o czym komornik sądowy zawiadomił pismem z dnia 28 grudnia 2020 roku w sprawie XXII Km 136/20 (pismo k. 150).

W przedmiotowej sprawie nie doszło również do przedawnienia żadnej części należności objętej spornym tytułem wykonawczym, gdyż zachowanie powódki, która regularnie wpłacała różne kwoty na poczet swojego zobowiązania względem pozwanego (nie określając czy zapłata następuje na poczet należności głównej czy też na poczet innych należności objętych tytułem wykonawczym) została zakwalifikowana przez Sąd jako niewłaściwe uznanie długu.

Uznanie niewłaściwe polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciężącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia. W przepisach jakiegokolwiek ustawy brak jest przykładowego wyliczenia, jednak sądy jako uznanie niewłaściwe traktują zapłatę części długu, odsetek, wszelkie "prośby" skierowane do wierzyciela czy to o rozłożenie na raty, czy to o odroczenie terminu płatności, czy to o zwolnienie z odsetek lub długu. Są to zachowania, z których wynika, że dłużnik jest świadomy, iż ma dług. Uznanie długu przerywające bieg przedawnienia może być dokonane w sposób wyraźny lub dorozumiany przez czynność czysto faktyczną (np. zapłatę części długu). Ten rodzaj uznania długu nie musi zatem wskazywać ani na podstawę prawą uznawanego długu, ani nawet wysokości uznawanego roszczenia. Dopuszcza się jednak zastrzeżenie przez dłużnika, że dokonywane przez niego uznanie długu ma ograniczony charakter, np. płacąc część długu może on zakwestionować swój obowiązek zapłaty pozostałej części i w takim przypadku nie jest ona objęta uznaniem. Co najważniejsze, uznaniu długu przerywającemu przedawnienie nie musi towarzyszyć zamiar ani nawet świadomość wywołania skutków prawnych w postaci przerwania przedawnienia - przerwanie biegu przedawnienia następuje z mocy ustawy. Dla skuteczności tzw. uznania niewłaściwego nie jest wymagane istnienie po stronie zobowiązanego zamiaru wywołania skutku prawnego w postaci przerwania biegu przedawnienia. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 sierpnia 2011 r., (I CSK 703/10, publikowane w bazie L.) – „sens instytucji uznania roszczenia polega na tym, że dłużnik zapewnia wierzyciela o wykonaniu zobowiązania, w związku z czym wierzyciel nie musi obawiać się upływu przedawnienia roszczenia, gdyż uznanie powoduje przerwanie biegu przedawnienia”. Dalej należy wskazać, że zdaniem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt I CSK 457/09) moment, w którym uprawniony powziął wiadomość o zachowaniu zobowiązanego stanowiącym uznanie niewłaściwe jest momentem przerwania biegu przedawnienia.

Mając na uwadze fakt, że żaden z zarzutów podniesionych w treści pozwu nie okazał się być zasadnym, również art. 5 k.c. nie mógł stanowić samodzielnej podstawy pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Stanowisko zostało to precyzyjnie i wielokrotnie opisane w treści orzeczeń Sądu Najwyższego i Sąd Rejonowy nie będzie rozważaniom na ten temat poświęcał szerszej uwagi (por.: V CSK 353/18, postanowienie Sądu Najwyższego Izby Cywilnej z dnia 13-02-2019r., L.; teza – „przepis art. 5 k.c. nie może być samodzielną podstawą powództwa opozycyjnego, gdyż nie może doprowadzić do trwałego pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności”).

Zarzut nieważności czynności prawnej leżącej u podstaw powstania spornego tytułu wykonawczego (podniesiony przez pełnomocnika powódki na ostatnim terminie rozprawy), jako zdarzenie zaistniałe przed jego powstaniem, nie może być również skutecznie podnoszony na gruncie powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Na potrzeby rozstrzygnięcia o kosztach postępowania Sąd przyjął, że pozwany nie dał powódce podstaw do wystąpienia z przedmiotowym powództwem, gdyż w toku postępowania egzekucyjnego XXII Km 136/20 uwzględnił już na etapie składania wniosku egzekucyjnego wszystkie kwoty uiszczone przez powódkę dobrowolnie. Co więcej, uznał w tym zakresie powództwo przy pierwszej czynności procesowej. W oparciu o art. 102 k.p.c. Sąd postanowił nie obciążać jednak powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów postępowania z uwagi na charakter sprawy. Po pierwsze, strona pozwana jest profesjonalistą, trudniącym się zawodowo dochodzeniem zwrotu wierzytelności. Po drugie, już po powstaniu tytułu wykonawczego powódka przez okres wielu miesięcy spłacała dobrowolnie, w miarę regularnie zadłużenie wynikające z zaciągniętego przez nią zobowiązania finansowego względem strony pozwanej, a finalnie spłacając w dniu 29 kwietnia 2019 roku kwotę 14.780,00 zł była przekonana o spłacie całej kwoty pożyczki. Co więcej i po trzecie, za takim rozstrzygnięciem przemawia sytuacja materialna powódki, które w toku tego postępowania korzystała ze zwolnienia jej od kosztów sądowych w całości.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki – bez pouczenia.